

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/98/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116213784
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1116213784.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Janky Richterovej vo veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom: Hodžova 11, Žilina, proti žalovanému: D. D., A.. XX.XX.XXXX, W.: M. XX/XX, W., o zaplatenie 1798 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Bratislave I, č.k. 25C/81/2016-49 zo dňa 26.10.2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti splátok z r u š u j e a vec mu v tejto časti v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 869,99 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1869,35 eur od 19.03.2016 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 50,- eur mesačne, splatných vždy do 20. dňa príslušného mesiaca, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplatenia, s tým že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Žalobcovi priznal súd nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/, § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom v deň uzatvorenia zmluvy a vecne tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 24.06.2016 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1798 eur, vyčíslený úrok vo výške 69,16 eur a úrok z omeškania vo výške 0,64 eur ako aj úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1867,16 eur od 19.03.2016 do zaplatenia, zaplatiť nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 2,19 eur a nahradiť trovy konania.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie obsahom úverovej zmluvy č. XXXXXX z 04.03.2014, všeobecnými obchodnými podmienkami Prima banka Slovensko, a.s. účinnými od 01.02.2014, sadzobníka poplatkov účinným od 01.04.2016, obsahom druhej upomienky z 19.01.2016, obsahom výzvy na predčasné splatenie úveru z 18.03.2016, prehľadom splácania do predčasného zosplatnenia, prehľadom splácania po predčasnom zosplatnení, stavom omeškaných splátok na úvere, prepočtom zmluvných úrokov a úrokov z omeškania a zistil tento skutkový a právny stav:

4. Žalobca uzatvoril ako veriteľ dňa 04.03.2014 so žalovaným ako dlžníkom úverovú zmluvu č. XXXXXX, predmetom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky za podmienok uvedených v úverovej zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach - Prima banka Slovensko, a.s., ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy a záväzok žalovaného riadne a včas plniť všetky svoje záväzky vyplývajúce zo zmluvy, riadne a včas splácať úver, platiť žalobcovi poplatky súvisiace s úverom uvedené v zmluve (ďalej len „úverová zmluva“). Žalobca sa zaviazal v zmysle článku

1 úverovej zmluvy poskytnúť žalovanému úver vo výške 2000,- eur ako bezúčelový a žalovaný sa zaviazal tento vrátiť v 120-ich mesačných anuitných splátkach s dohodnutou výškou anuitnej splátky 29,78 eur a splatnosťou v 15.deň kalendárneho mesiaca a to prostredníctvom inkasa z osobného účtu špecifikovaného v zmluve. Strany si v úverovej zmluve dohodli fixnú úrokovú sadzbu vo výške 12,9% p.a., dohodli sa na zaplatení poplatku za poskytnutie úveru. Úver bol splatný dňa 15.02.2024. Úverová zmluva uvádzala ako priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov ku dňu podpisu zmluvy 18,87% p.a. a ročná percentuálna miera nákladov uvedená v úverovej zmluve predstavovala 15,42%. Strany sa v článku 1 ods. 1.2 úverovej zmluvy dohodli na poplatku za poskytnutie úveru vo výške 100,- eur. V zmysle ich dojednania obsiahnutého v článku 1 ods. 1.2

úverovej zmluvy predstavovala celková čiastka, ktorú bol žalovaný povinný žalobcovi zaplatiť 3673,60 eur.

5. Z prehľadu splácania do predčasného zosplatnenia súd zistil, že ku dňu 14.12.2016 výška finančných prostriedkov zaplatených žalovaným titulom splátok úveru predstavovala celkom sumu 650,85 eur z toho žalovaným zaplatená peňažná suma vo výške 202,- eur bola započítaná na úroky a peňažná suma vo výške 433,52 eur bola žalobcom započítaná na istinu. Podľa prehľadu splácania po predčasnom zosplatnení nezaplatil žalovaný žalobcovi po predčasnom zosplatnení žiadnu peňažnú sumu. Z prepočtu zmluvných úrokov ku dátumu zosplatnenia dňa 18.03.2016 súd zistil, že dlžný úrok z úveru pri úrokovej sadzbe 12,90% ročne predstavuje 69,16 eur. Z prepočtu úrokov z omeškania ku dátumu zosplatnenia dňa 18.03.2016 súd zistil, že dlžné úroky z omeškania sa so zaplatením jednotlivých splátok riadne a včas predstavovali pri úrokovej sadzbe vo výške 5% ročne sumu 0,64 eur. Listom zo dňa 19.11.2016-druhá upomienka vyzval žalobca žalovaného k zaplateniu omeškaných splátok podľa úverovej zmluvy a súčasne ho upozornil na uplatnenie práva vyplývajúceho z § 565 Občianskeho zákonníka. Výzvou na predčasné splatenie úveru z 18.03.2016 vyzval žalobca žalovaného k jednorazovému zaplateniu celej zostávajúcej sumy úveru vo výške 1929,99 eur do 28.03.2016.

6. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žalobca uzatvoril dňa 04.03.2014 so žalovaným ako fyzickou osobou - nepodnikateľom, pri ktorom nebolo preukázané ani tvrdené, že by pri uzatvorení zmluvy konal v rámci predmetu podnikania alebo povolania, úverovú zmluvu č. 108849 predmetom, ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 2000,- eur veriteľom dlžníkovi (ďalej len „úverová zmluva“), bez účelového určenia týchto peňažných prostriedkov. Žalobca je bankou, teda poskytuje úvery na základe bankovej licencie. Žalobca teda naplnil definíciu veriteľa podľa § 2 písm. b) citovaného zákona a žalovaný definíciu spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) citovaného zákona. Úverovú zmluvu uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným posúdil súd vzhľadom na predmet a obsahu zmluvy ako aj povahu subjektov, ktoré úverovú zmluvu uzatvorili v súlade s § 2 písm. d) citovaného zákona ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere a na zmluvný vzťah strán aplikoval zákon č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy. Medzi stranami nebolo sporným, že žalobca skutočne poskytol žalovanému úver vo výške 2000,- eur, ani zaplatenie sumy v celkovej výške 650,- eur žalovaným žalobcovi titulom splátok úveru. Žalovaný žalobcom uplatnenú pohľadávku uznal v celom rozsahu, teda tak čo do výšky uplatnenej istiny poskytnutého úveru, ako aj vyčísleného úroku, úroku z omeškania a dlžných poplatkov za poistenie schopnosti

splácať úver. Ako to vyplýva z prehľadu splácania splátok úveru žalovaným do predčasného zosplatnenia úveru, žalovaný uhradil splátky úveru v nepravideľnej výške a naposledy zaplatil časť splátky úveru dňa 15.12.2015. Žalovaný teda nesplácal riadne a včas úver. Žalobca preto po predchádzajúcom písomnom upozornení listom realizovanom upomienkou z 19.01.2016 rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru a vyzval listom z 18.03.2016 žalovaného uhradiť celý dlh s príslušenstvom vo výške 1929,99 eur do 28.03.2016. Žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval tvrdenia žalobcu o nezaplatení splatných splátok úveru; nepreukázal a ani netvrdil splnenie povinnosti, ktorá tvorí predmet tohto konania, naopak pohľadávku žalobcu v tomto konaní v celom rozsahu uznal. Z tohto dôvodu súd dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok žalobcu vo výške celkom 1869,99 eur, predstavujúci nezaplatenú úverovú istinu vo výške 1798,- eur, nezaplatený vyčíslený úrok vo výške 69,16 eur, neuhradený vyčíslený úrok z omeškania vo výške 0,64 eur a nakoniec nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 2,19 eur je dôvodný a žalovaný tento peňažný nárok žalobcu nezaplatil, preto súd žalobe žalobcu vyhovel. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania z uplatnenej pohľadávky vo výške 5 % ročne od 19.03.2016 až do zaplatenia a to v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych

bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB platná od 16.03.2016 predstavuje 0%.

7. Súd prvej inštancie ďalej uvádza, že § 262 ods. 3 C.s.p. umožňuje súdu, aby dlžníkovi určil na splnenie uloženej povinnosti lehotu dlhšiu ako 3 dni. Žalovaný žiadal, aby súd o povolenie splácania dlžnej sumy v splátkach, pričom poukázal na svoje majetkové pomery, ktoré mu neumožňujú, aby žalobcovi zaplatil dlh naraz v krátkom časovom období. Svoju žiadosť odôvodnil žalovaný tým, že je nezamestnaný a spláca svoj záväzok voči SLSP, a.s. v mesačných splátkach. Na základe uvedeného s prihliadnutím na výšku pohľadávky, majetkové pomery žalovaného, výšku splátky a doby splácania dospel súd k záveru, že je primerané možnostiam žalovaného, aby sumu prísudku splnil v mesačných splátkach po 50,- eur splatných vždy 20. dňa kalendárneho mesiaca.

8. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a priznal žalobcovi ako úspešnej strane plnú náhradu trov konania.

9. Proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie do výroku, ktorým súd povolil žalovanému uhradiť dlh v splátkach podal odvolanie žalobca, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu. Svoje odvolanie žalobca odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. Žalobca má za to, že priznaním možnosti plnenia dlhu v splátkach postupoval súd v rozpore so zákonom. Žalobca uvádza, že , žalovaný rozhodnutím súdu získal možnosť splácať úver za podobných podmienok, ako mal dohodnuté v zmluve. V uvedenom žalobca poukazuje aj na aktuálnu judikatúru, konkrétne na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k.24Co/322/2016-85 zo dňa 1.3.2017, uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/33/2016-62 zo dňa 22.02.2017. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že pri danej výške splátky žalovaný uhradí len istinu - bez prísľušenstva za viac než 2 roky. Splnenie celého dlhu tak bude trvať neúmerne dlho a žalovanému narastú úroky z omeškania. Žalobca taktiež poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/91/2017-138 to dňa 16.5.2017. Podľa názoru žalobcu, súd nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovaného uhradiť dlžnú pohľadávku, nakoľko sa nezaoberal majetkovými pomermi žalovaného. ďalej žalobca poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/185/2017-136 zo dňa 27.09.2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/154/2017-223 z 13.09.2017.

10. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok platného a účinného od 1.7.2016 (ďalej len „C.s.p.“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11. Odvolací súd, viazaný rozsahom (§ 379 C.s.p.) a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v ním napadnutom výroku súdu prvej inštancie je opodstatnené.

12. Po oboznámení sa so spisom súdu prvej inštancie, má odvolací súd za to, že uloženie povinnosti žalovanému splácať svoj dlh v splátkach, tak ako to určil súd prvej inštancie podľa § 232 ods. 3 C.s.p., je výrazne v rozpore so záujmami žalobcu,

ako osoby, ktorej má žalovaný svoj dlh plniť. Zaplatenie sumy 1.869,99 eur v pravidelných mesačných splátkach, tak ako určil súd prvej inštancie zaberie žalovanému neprimerane dlhú dobu (takmer 38 mesiacov). Odvolací súd na doplnenie taktiež uvádza, že počas tejto doby bude musieť žalovaný platiť aj úrok

z omeškania vo výške 5% z dlžnej sumy, čím celková suma ktorú bude musieť žalovaný zaplatiť sa ešte zvýši. Vzhľadom na uvedené, má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie určil žalovanému neprimerane dlhú dobu na splatenie dlžnej sumy.

13. Pretože súd prvej inštancie nesprávne právne vec posúdil, odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil / § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p./ a vec vrátil súdu prvej inštancie vo výroku ktorým súd povolil žalovanému uhradiť dlh v splátkach na ďalšie konanie /§ 391 ods. 1 C.s.p./ zachovávajúc podmienku dvojinstančnosti konania.

14. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní opätovne vec prejedná, v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).